

מוסף רש"י

מ:

אלא גרונרות וצמוקין בלבד איבעית אימא הני נמי כגרוגרות וצמוקין דמי ואיבעית אימא לדבריו דר"ש קאמר וליה לא ס"ל ואיבעית אימא לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי אין מוקצה אלא לדידכו אודו לי מיהת היכא דיוצאות ורועות בפסח ונכנסות ברביעה ראשונה דבייתות הן ואמרו ליה רבנן לא מדבריות הן:

הדרן עלך משילין פירות וסליקא מסכת ביצה

הן. תוספתא: מי שוימן אצלו אורחים לא יוליכו בידם גנות אלא אם כן זיכה להן על ידי אחר מנותיהן מערב יום טוב, מה הן מוציאין מבית המשתה חתיכה א' דקלוסתא וביצה מתובלת, ר' שמעון בן גמליאל אומר מקום שנהגו לחלק אגוזים וקליות בטורלס יוליכו, בניו ובני ביתו קטנים הולכין עמו לבית האבל ולבית המשתה למקום שנהגו, ולא יתן ממנותיו לבנו ולבתו של בעל הבית מפני האיבה. אין חפין ואין מתגדיין ⁽²⁾ ביום טוב אבל מדיחין את הכלים בנתר ⁽¹⁾ ושפין כלי כסף בקרקטין. אין חפין את הכלים בנתר ביום טוב, אבל מדיחין אותן במלח ובמורסן בשבת ואין צ"ל ביר"ט. אלו הן מדבריות היוצאות בפסח ונכנסות ברביעה, בייתות כל שלגין בתוך התחום, רבי אומר אילו ואילו שיצאו חוץ לתחום אי"פ שאין נכנסין לתוך התחום אלא משחשכה מותר לשחטן ביום טוב, ואילו הן מדבריות הרועות באפר לעולם. מיהא שמעינן דכל מירי דחוי לאינש דעתיה עליה, ואפילו הא דאמר רב נחמן עז להלבה ורחל לניזתה ותרנגולת לביצהה ⁽⁷⁾ קיימא לן כרבי תורירי דרידיא ותמירי דעסקא באנו למחלוקת רבי יהודה ורבי שמעון הא בהדיא קיימא לן הלכתא כרבי שמעון, ואף על פי דביום טוב קיימא לן כרבי יהודה, הני מילי כגון גולד ומוקצה מחמת איסורו וכיוצא באלו, אבל הני כולן שרי ביום טוב.

א' בתוספתא ספ"ד הני תמיכות ונלטקמא ומנה ממוינל. ב' בתוספתא כ"ן הני ואין מדיחין את הכלים בנתר ביו"ט אכל מדיחין אותן במלח ובמורסן וכו' וע"ע בשנת דף ג' ע"א ונביי אר"ח ס"ס שבי"ג דו"ק הי"ב. ג' בתוספתא ספ"ד איתא ואין שפין כלי כסף בקרמטין ומיהו רבינו אפטר דגריס בתוספתא דשפין כלי כסף וכו' וכו"ה בירושלמי ב"ה ס"ד הלכה ג' ובירושלמי שם שם הני בקרמטין כמש"כ רבינו וכו"ה בתוסף הערוך בערך גרמטין ובערך קרמט ע"ש. ד' נראה דל"ל ומרגלם לביצמה ותולד דנדיא וממיר דעסקא בלמו למחלקת ר"י ור"ש קי"ל דשבי דהא כהדיא קי"ל וכו' ועי' בגי"ף שהפיל לדעת רבינו ע"ס הי"ב.

הדרן עלך משילין פירות וסליקא לה מסכת ביצה

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

***הדרן עלף מסכת ביצה והדרף עלן. דעתן עלף מסכת ביצה ודעתף עלן. לא נתנשי מינך מסכת ביצה ולא תתנשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:**

יאמר בן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא.
****חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:**

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה בלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחכמני מצותיך פי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משפיימים והם משפיימים. אנו משפיימים לדברי תורה והם משפיימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שחר והם עמלים ואינן מקבלים שחר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שגאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת ביצה בן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסיימם ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות פל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכה תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחה. פי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאתבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, ויצימח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרוםם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן פל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל פל תלמידי תלמידיהון, ועל פל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומינו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

רבינו הננאל

אלא גרונרות וצימוקים בלבד. איבעית אימא הני נמי כגרוגרות וצימוקין דמו. ואיבעית אימא לדבריו דר' שמעון קאמר וליה לא סבירא ליה. איבעית אימא לדבריהם דרבנן קאמר להו, לדידי אין מוקצה, לדידכו דאית לכו מוקצה אודו לי מיהא דהיכא דיוצאות בפסח ונכנסות ברביעה דבייתות הן, ואמרו לו לא מדבריות

אלא גרונרות וצימוקין בלבד.
לכילא תרמי, לדמינהו צידים ולא חוו (שבת מה):
הדרן עלך מסכת ביצה

^[*] פי' הגון על זה תמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג,

^[**] בסיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.